म्रामज्जनातं वृत्तातं सख्युस् तस्य च वर्णयन् श्रीदत्तः स दद्श 'एकां क्रोशतीम् 'स्रवलां पिय । 🕫 म्रबला भ्रष्टमार्गा 'म्रहं मालवं प्रस्थिता 'इति तां ब्रुवत्तीं दयया सो ज्य सरुप्रस्थायिनीं व्यधात् । 70 तया दयानुरोधाच् च ह्विया निष्ठुरकान्वितः किस्मिश्चिच् हून्ये नगरि दिने तिस्मन् उवास सः। ग तत्र रात्राव् ग्रकस्माच् च मुक्तनिद्रो दद्र्श तां स्त्रियं निष्ठरकं रुवा रुषात् तन्मांसम् ग्रन्नतीं । 72 उद्तिष्ठत् तम् ग्राकृष्य सो ज्य खद्गं मृगाङ्गकं, सा 'ऋषि स्त्री राचसीद्रपं घोरं स्वं प्रत्यपचत । 78 स च केशेषु जयारु निकृतुं तां निशाचरीं. तत्त्वणं दिव्यद्वपत्नं संप्राप्ता तम् उवाच सा । 💤 मा मां बधीरू, मकाभाग मुञ्च, न 'ट्रव 'ग्रस्मि राचसी, त्र्यं ठ्वंविधः शापो मम त्रभूत् कौशिकान् मुनेः । 75 तपस्यतो हि तस्य ऋहं धनाधिपतिना ऋमुना विघ्राय प्रेषिता पूर्वे तत्यद्प्राप्तिकाङ्गिणः । 🕫 ततः कालेन द्वेपण तं चोभियतुम् श्रचमा लिङ्जिता त्राप्तयस्य एनम् स्रकार्षं भैरवं वपः । 77 तद् दृष्ट्वा स मुनिः शापं सदशं मय्य स्रव स्राद्धे. राचसी भव पापे वं निघनी मानुषान् इति । 78